

32005L0001

L 79/9

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

24.3.2005

**DIRECTIVA 2005/1/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 9 martie 2005**

de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

în urma consultării Comitetului Regiunilor,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Comunicarea Comisiei din 11 mai 1999, intitulată „Punerea în aplicare a cadrului de acțiune pentru serviciile financiare: plan de acțiune”, prezintă o serie de acțiuni necesare pentru realizarea pieței unice a serviciilor financiare.

(2) Consiliul European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000 a solicitat ca acest plan de acțiune să fie pus în aplicare până în 2005.

(3) La reuniunea din 17 iulie 2000, Consiliul a instituit Comitetul înțelepților pentru reglementarea piețelor europene a valorilor mobiliare. În raportul său final, acesta a recomandat instituirea unui cadru de reglementare pe patru niveluri, cu scopul de a face procesul de elaborare a legislației comunitare din domeniul valorilor mobiliare mai flexibil, mai eficient și mai transparent.

(4) În rezoluția sa privind o reglementare mai eficientă a piețelor valorilor mobiliare din Uniunea Europeană, Consiliul European de la Stockholm din 23 și 24 martie 2001 a întâmpinat favorabil raportul Comitetului înțelepților și a solicitat punerea în aplicare a modalității de abordare propuse, pe patru niveluri.

(5) În consecință, Comisia adoptă, la 6 iunie 2001, Deciziile 2001/527/CE ⁽⁴⁾ și 2001/528/CE ⁽⁵⁾ de instituire a Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CAEVM), respectiv a Comitetului european pentru valori mobiliare (CEVM).

(6) Responsabilitatea democratică și transparența trebuie să fie inerente „procesului Limfalusy” și extinderii sale, fapt care nu poate fi garantat suficient decât prin respectarea echilibrului interinstituțional în ceea ce privește măsurile de punere în aplicare.

⁽¹⁾ JO C 112, 30.4.2004, p. 21.

⁽²⁾ JO C 58, 6.3.2004, p. 23.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 31 martie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 mai 2004.

⁽⁴⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 43.

⁽⁵⁾ JO L 191, 13.7.2001, p. 45, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 2004/8/CE (JO L 3, 7.1.2004, p. 33).

- (7) Prezenta directivă modifică Directiva 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă ⁽¹⁾, Directiva 85/611/CEE din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽²⁾, Directiva 91/675/CEE din 19 decembrie 1991 de instituire a unui comitet de asigurări ⁽³⁾, Directiva 92/49/CEE din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă (a treia directivă privind „asigurarea generală”) ⁽⁴⁾ și Directiva 93/6/CEE din 15 martie 1993 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽⁵⁾, precum și Directivele Parlamentului European și ale Consiliului 94/19/CE din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽⁶⁾, 98/78/CE din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a întreprinderilor de asigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare ⁽⁷⁾, 2000/12/CE din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽⁸⁾, 2001/34/CE din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare ⁽⁹⁾, 2002/83/CE din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea directă de viață ⁽¹⁰⁾ și 2002/87/CE din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar. Prezenta directivă urmărește numai să aducă anumite modificări structurii organizaționale a comitetelor. Nici una din modificări nu extinde competențele privind adoptarea măsurilor de punere în aplicare pe care aceste directive le conferă Comisiei și nici competențele pe care Directiva 93/6/CEE o conferă Consiliului.
- (8) În rezoluția sa din 5 februarie 2002, Parlamentul European a aprobat modalitatea de abordare pe patru niveluri pentru valorile mobiliare, pe baza declarației solemne din aceeași zi făcută în fața Parlamentului European de către Comisie și a scrisorii din 2 octombrie 2001 adresată de membrul Comisiei responsabil cu piața internă președintelui Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European în ceea ce privește salvagardarea rolului Parlamentului European în acest proces. În rezoluția sa din 21 noiembrie 2002, Parlamentul a dorit extinderea acestui mod de abordare, în anumite aspecte, la sectorul bancar și cel al asigurărilor, sub rezerva unui angajament clar al Consiliului de a garanta un echilibru instituțional adecvat.
- (9) Angajamentele privind legislația valorilor mobiliare asumate de Comisie prin declarația menționată anterior din 5 februarie 2002 și scrisoarea menționată anterior din 2 octombrie 2001 ar trebui completate prin garanții suficiente privind un echilibru instituțional adecvat.
- (10) La 3 decembrie 2002, Consiliul a invitat Comisia să pună în aplicare, pentru celelalte piețe de servicii financiare, măsuri bazate pe raportul final al Comitetului înțelepților.
- (11) De asemenea, sunt necesare garanții în ceea ce privește extinderea modului de abordare pe patru niveluri, deoarece instituțiile Uniunii Europene nu beneficiază încă de o vastă experiență practică a modului de abordare pe patru niveluri a procesului Lamfalussy. Mai mult, în primul și în al doilea său raport interimar, grupul de monitorizare interinstituțională responsabil cu monitorizarea procesului Lamfalussy a formulat anumite observații și critici referitoare la modul de funcționare a procesului.
- (12) Rapiditatea adoptării și calitatea legislației constituie obiective fundamentale ale procesului Lamfalussy. Succesul acestui proces depinde mai mult de voința politică a partenerilor instituționali de a pune în aplicare un cadru adecvat pentru adoptarea legislației decât de o accelerare a creării dispozițiilor tehnice aferente stabilite pe baza unei delegări. Mai mult, acordarea unei prea mari importanțe rapidității creării dispozițiilor stabilite pe baza unei delegări ar putea crea probleme importante în ceea ce privește calitatea acestora.
- (13) Extinderea procedurii Lamfalussy nu aduce atingere eventualelor decizii privind organizarea unui control la nivel european.

(1) JO L 228, 16.8.1973, p. 3, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(2) JO L 375, 31.12.1985, p. 3, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

(3) JO L 374, 31.12.1991, p. 32, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(4) JO L 228, 11.8.1992, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

(5) JO L 141, 11.6.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/39/CE.

(6) JO L 135, 31.5.1994, p. 5, directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 2003.

(7) JO L 330, 5.12.1998, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/87/CE.

(8) JO L 126, 26.5.2000, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/69/CE a Comisiei (JO L 125, 28.4.2004, p. 44).

(9) JO L 184, 6.7.2001, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/109/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

(10) JO L 345, 19.12.2002, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

- (14) În acest scop, în ceea ce privește sectorul bancar, rolul Comitetului consultativ bancar (CCB), instituit de Directiva 2000/12/CE, ar trebui adaptat.
- (15) Pentru a ține seama de această adaptare a rolului său, CCB ar trebui înlocuit cu „Comitetul bancar european”.
- (16) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 2000/12/CE sunt măsuri generale și ar trebui adoptate în conformitate cu articolul 5 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (17) Măsurile de punere în aplicare adoptate nu ar trebui să modifice dispozițiile esențiale ale directivelor.
- (18) Parlamentul European ar trebui să dispună de un termen de trei luni de la prima transmitere a proiectului măsurilor de punere în aplicare pentru a le examina și pentru a emite un aviz. Cu toate acestea, în caz de urgență justificată în mod corespunzător, acest termen poate fi scurtat. În cazul în care, pe durata acestui termen, Parlamentul European adoptă o rezoluție, Comisia va reexamina proiectul de măsuri.
- (19) În exercitarea competențelor sale de punere în aplicare, Comisia ar trebui să respecte următoarele principii: necesitatea de a proceda astfel încât investitorii să aibă încredere în piețele financiare, contribuind la un nivel ridicat de transparență pe aceste piețe; necesitatea de a oferi investitorilor o gamă largă de investiții aflate în concurență, precum și un nivel de informare și de protecție adaptat situației acestora; necesitatea de a asigura ca autoritățile independente de reglementare să aplice în mod coerent aceste standarde, în ceea ce privește în special lupta împotriva criminalității economice; necesitatea de a garanta un nivel ridicat de transparență și de consultare a tuturor participanților de pe piață, precum și a Parlamentului European și a Consiliului; necesitatea de a încuraja inovația pe piețele financiare astfel încât acestea să fie dinamice și eficiente; necesitatea de a garanta integritatea pieței printr-o monitorizare strânsă a inovației financiare și prin receptivitatea la aceasta; importanța reducerii costului capitalului și îmbunătățirea accesului la acesta; luarea în considerare, în cazul oricărei măsuri de punere în aplicare, a costurilor și beneficiilor pe care le implică în ceea ce privește participării pe piață, pe termen lung (inclusiv întreprinderile mici și mijlocii și micii investitori); necesitatea de a stimula competitivitatea internațională a piețelor financiare ale Uniunii Europene, fără a aduce atingere consolidării indispensabile a cooperării internaționale; necesitatea de a garanta tuturor participanților de pe piață un tratament egal prin stabilirea unor norme la nivelul Uniunii Europene de fiecare dată când acest fapt se dovedește oportun; necesitatea de a respecta diferențele care există între piețele naționale atunci când acestea nu afectează în mod excesiv coeziunea pieței unice și necesitatea de a asigura coerența cu alte dispoziții legislative comunitare aplicabile în acest domeniu, inegalitățile în ceea ce privește informația și lipsa de transparență fiind susceptibile de a compromite funcționarea piețelor și, mai ales, de a dăuna consumatorilor și micilor investitori.
- (20) Anumite dispoziții în vigoare privind adaptarea tehnică a Directivei 2000/12/CE trebuie aliniate Deciziei 1999/468/CE.
- (21) Pentru asigurarea unei coerențe instituționale și legale cu modul de abordare adoptat în alte sectoare comunitare, Decizia 2004/10/CE a Comisiei ⁽²⁾ a instituit Comitetul bancar european în calitate de comitet consultativ însărcinat să sprijine Comisia în elaborarea legislației bancare comunitare. Trimiterile la competențele consultative ale CCB prevăzute de Directiva 2000/12/CE ar trebui, în consecință, eliminate.
- (22) Competențele CCB în ceea ce privește controlul raporturilor de observație a solvabilității și a lichidității instituțiilor de credit nu mai sunt necesare, având în vedere armonizarea normelor privind adecvarea fondurilor proprii și evoluția tehnicilor utilizate de instituțiile de credit pentru măsurarea și gestionarea riscului de lichiditate.
- (23) De altfel, cooperarea și schimbul de informații între autoritățile de supraveghere s-au dezvoltat în mod considerabil, în special prin utilizarea unor protocoale de acord, astfel încât au devenit inutile controlul regulat efectuat de Comisie al anumitor decizii individuale privind supravegherea și un raportul sistematic prezentat CCB în această privință.
- (24) Instituirea Comitetului bancar european nu ar trebui să excludă alte forme de cooperare între diferitele autorități care iau parte la reglementarea și supravegherea instituțiilor de credit, în special în cadrul Comitetului european al controlorilor bancari instituit în temeiul Deciziei 2004/5/CE a Comisiei ⁽³⁾.
- (25) Comitetul asigurărilor (CA) instituit în temeiul Directivei 91/675/CEE este însărcinat să sprijine Comisia în exercitarea competențelor de punere în aplicare pe care i le conferă directivele adoptate în sectorul asigurărilor, în special, cu efectuarea adaptărilor tehnice necesare pentru a ține seama de evoluția din acest sector; aceste măsuri sunt adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE.

(1) JO L 184, 17.7.1999, p. 28.

(2) JO L 3, 7.1.2004, p. 36.

(3) JO L 3, 7.1.2004, p. 28.

- (26) Directiva 91/675/CE prevede, de asemenea, examinarea de către CA a oricărui aspect referitor la aplicarea dispozițiilor comunitare privind sectorul asigurărilor și, în special, consilierea Comisiei privind propunerile legislative pe care aceasta intenționează să le prezinte Parlamentului European și Consiliului.
- (27) Pentru a institui o piață internă care oferă o protecție adecvată asiguraților și beneficiarilor, întreprinderile de asigurări și pensii profesionale care funcționează pe această piață în conformitate cu principiile libertății de stabilire și liberei circulații a serviciilor se află sub incidența unei legislații comunitare speciale. Pentru garantarea bunei funcționări a pieței interne și pentru păstrarea stabilității financiare, această legislație ar trebui să poată fi adaptată rapid la evoluțiile de pe piață care au efect asupra acestor sectoare, în special în ceea ce privește aspectele financiare și tehnice.
- (28) Astfel, rolul CA ar trebui adaptat, iar acest comitet ar trebui redenumit în consecință „Comitetul european al asigurărilor și al pensiilor profesionale”. Cu toate acestea, în sectorul pensiilor profesionale, acest comitet nu ar trebui să abordeze aspectele dreptului muncii și ale dreptului social, cum ar fi organizarea regimurilor profesionale, în special afilierea obligatorie și conținutul convențiilor colective.
- (29) Măsurile necesare punerii în aplicare a actelor reglementate de Directiva 91/675/CEE sunt măsuri generale și ar trebui adoptate în conformitate cu articolul 5 din Decizia 1999/468/CE.
- (30) Pentru asigurarea unei coerențe instituționale și legale cu modul de abordare adoptat în alte sectoare comunitare, Decizia 2004/9/CE a Comisiei ⁽¹⁾ a instituit Comitetul european al asigurărilor și pensiilor profesionale în calitate de comitet consultativ însărcinat să sprijine Comisia în domeniile asigurărilor și pensiilor profesionale. Trimiterile la competențele consultative ale CA prevăzute de Directiva 91/675/CEE ar trebui, în consecință, eliminate.
- (31) Directiva 85/611/CEE a instituit un Comitet de contact OPCVM însărcinat să sprijine Comisia prin facilitarea unei puneri în aplicare armonizate a acestei directive printr-o consultare regulată, prin promovarea unei consultări între statele membre și prin consilierea Comisiei, după caz, în ceea ce privește modificările care trebuie aduse acestei directive.
- (32) Comitetul de contact OPCVM acționează, de asemenea, ca un comitet de tipul celui prevăzut de comitologie în sensul Deciziei 1999/468/CE, pentru a sprijini Comisia în ceea ce
- privește modificările tehnice care trebuie aduse Directivei 85/611/CEE.
- (33) La 3 decembrie 2002, Consiliul a invitat Comisia să adopte măsuri care să transfere CEVM, *inter alia*, funcția de consiliere a Comisiei în exercitarea competențelor sale de punere în aplicare, în prezent deținută de Comitetul de contact OPCVM.
- (34) Pentru a pune pe deplin în aplicare modelul prevăzut de directive recent adoptate în sectorul valorilor mobiliare, în special Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽²⁾ – care îi conferă CEVM misiunea de consiliere a Comisiei în exercitarea competențelor sale de reglementare, lăsând organizarea altor aspecte ale activității acestui comitet să fie reglementate de Decizia 2001/528/CE – este necesar să se elimine dispozițiile articolului 53 din Directiva 85/611/CEE care stabilesc organizarea și funcțiile actualului comitet de contact OPCVM în afara competențelor sale în materie de comitologie.
- (35) În consecință, ar trebui extinse în mod expres competențele deja conferite CEVM în temeiul Directivei 2003/6/CE la funcțiile prevăzute în prezent de Directiva 85/611/CEE. Măsurile necesare punerii în aplicare a celei de-a doua directive sunt măsuri generale și ar trebui adoptate în conformitate cu articolul 5 din Decizia 1999/468/CE.
- (36) În consecință, trebuie să se modifice Directivele 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE, 93/6/CEE, 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

MODIFICAREA DIRECTIVELOR 93/6/CEE, 94/19/CE ȘI 2000/12/CE PRIVIND SECTORUL BANCAR

Articolul 1

Directiva 93/6/CEE

La articolul 7 alineatul (9) a treia teză din Directiva 93/6/CEE, termenii „Comitetului consultativ bancar” se elimină.

⁽¹⁾ JO L 3, 7.1.2004, p. 24.

⁽²⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Articolul 2

Directiva 94/19/CE

La articolul 3 alineatul (1) a treia teză din Directiva 94/19/CE, termenii „Comitetul consultativ bancar” se înlocuiesc cu termenii „Comitet bancar european”.

Articolul 3

Directiva 2000/12/CE

Directiva 2000/12/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 60 alineatul (2), hotărăște eventualele modificări din lista de la alineatul (3).”

2. La articolul 2 alineatul (5), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul unor instituții de credit diferite de cele create în regiunile recent îndiguite sau care au rezultat din scindarea sau fuziunea instituțiilor existente dependente de organismul central, Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 60 alineatul (2), poate stabili norme suplimentare pentru aplicarea celui de-al doilea paragraf, inclusiv abrogarea exceptărilor prevăzute la primul paragraf, atunci când aceasta consideră că afilierea noilor instituții care beneficiază de regimul prevăzut la al doilea paragraf ar fi de natură să afecteze în mod negativ concurența.”

3. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 4***Autorizație**

Statele membre solicită instituțiilor de credit să obțină o autorizație înainte de începerea activității lor. Acestea stabilesc condițiile referitoare la aceste autorizații, sub rezerva articolelor 5-9, și le comunică Comisiei.”

4. La articolul 22 alineatul (9), se elimină a doua teză.

5. La articolul 22 alineatul (10), se elimină a doua teză.

6. La articolul 23, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale statelor membre informează Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la:

(a) orice autorizație a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe;

(b) cazul în care o astfel de întreprindere-mamă are o participare într-o instituție de credit din Comunitate, astfel încât aceasta din urmă ar deveni filiala sa.

Atunci când autorizația se acordă unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe, structura grupului este precizată în notificarea pe care autoritățile competente o adresează Comisiei, în conformitate cu articolul 11.”

7. La articolul 24 alineatul (2), termenii „Comitet consultativ bancar” se înlocuiesc cu termenii „Comitet bancar european”.

8. La articolul 25, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, sprijinită de Comitetul bancar european, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1) și situația rezultată.”

9. La articolul 49 alineatul (2) a treia teză, termenii „Comitet consultativ bancar” se înlocuiesc cu termenii „Comitet bancar european”.

10. La articolul 52 alineatul (9), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea competentă în cauză transmite această informație autorităților competente din celelalte state membre.”

11. La articolul 56a al doilea paragraf prima teză, termenii „Comitetul consultativ bancar poate” se înlocuiesc cu termenii „Comisia poate solicita Comitetului bancar european să”.

12. Titlul VI se elimină.

13. La articolul 60, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este sprijinită de Comitetul bancar european instituit în temeiul Deciziei 2004/10/CE a Comisiei ⁽¹⁾ (denumit în continuare «comitet»).

⁽¹⁾ JO L 3, 7.1.2004, p. 36.”

În cazul în care se face trimitere la acest alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, respectând dispozițiile articolului 8 din directiva menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

14. La articolul 64 alineatele (2) și (6), termenii „și Comitetul consultativ bancar” se elimină.

CAPITOLUL II

MODIFICAREA DIRECTIVELOR 73/239/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE ȘI 2002/83/CE PRIVIND SECTORUL ASIGURĂRILOR ȘI PENSILOR PROFESIONALE

Articolul 4

Directiva 73/239/CEE

Directiva 73/239/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 29a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29a

(1) Autoritățile competente ale statelor membre informează Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la:

- (a) orice autorizație a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe;
- (b) cazul în care o astfel de întreprindere-mamă deține o participare într-o întreprindere de asigurare din Comunitate, astfel încât aceasta din urmă ar deveni filiala sa.

(2) Atunci când autorizația prevăzută la alineatul (1) litera (a) se acordă unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe, structura grupului este precizată în notificarea pe care autoritățile competente o adresează Comisiei.”

2. La articolul 29b alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul descris la primul paragraf, se poate, de asemenea, hotărî în orice moment, pe lângă inițierea negocierilor, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 din Decizia 1999/468/CE (*) și în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) și cu articolul 8 din decizia menționată anterior, că autoritățile competente ale statelor membre trebuie să limiteze sau să suspende deciziile lor privind:

- (a) cererile de autorizații depuse în momentul deciziei sau prezentate ulterior;

- (b) participările întreprinderilor-mamă, directe sau indirecte, reglementate de legislația țării terțe în cauză.

(*) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

Articolul 5

Directiva 91/675/CEE

Directiva 91/675/CEE se modifică după cum urmează:

1. În titlu, termenii „Comitet de asigurări” se înlocuiesc cu termenii „Comitet european de asigurări și pensii profesionale”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul european de asigurări și pensii profesionale instituit prin Decizia 2004/9/CE a Comisiei (*) (denumit în continuare «comitet»).

(2) Președintele Comitetului european al controlorilor de asigurări și de pensii profesionale, instituit prin Decizia 2004/9/CE a Comisiei (**), ia parte la reuniunile comitetului în calitate de observator.

(3) Comitetul poate invita experți și observatori să participe la reuniunile sale.

(4) Secretariatul comitetului este asigurat de Comisie.

(*) JO L 3, 7.1.2004, p. 34.

(**) JO L 3, 7.1.2004, p. 30.”

3. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

(1) Atunci când actele adoptate în domeniile asigurării directe de viață și ale asigurării directe generale, ale reasigurării și pensilor profesionale conferă Comisiei competențe de punere în aplicare a normelor pe care le stabilesc, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei (*), în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din această decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(2) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

(*) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

4. Articolele 3 și 4 se elimină.

Articolul 6

Directiva 92/49/CEE

La articolul 40 alineatul (10) prima teză din Directiva 92/49/CEE, termenii „supune Comitetului de asigurări instituit prin Directiva 91/675/CEE un raport recapitulând numărul și tipul” se înlocuiesc cu termenii „informează Comitetul european de asigurări și pensii profesionale în ceea ce privește numărul și tipul”.

Articolul 7

Directiva 98/78/CE

Directiva 98/78/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10a, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, sprijinită de Comitetul european de asigurări și pensii profesionale, examinează rezultatul negocierilor prevăzute la alineatul (1) și situația rezultată.”

2. La articolul 11, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 1 ianuarie 2006, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentei directive și, după caz, privind necesitatea unei armonizări ulterioare.”

Articolul 8

Directiva 2002/83/CE

Directiva 2002/83/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 46 alineatul (9) prima teză, termenii „Comisia transmite Comitetului de asigurări un raport recapitulând numărul și tipul” se înlocuiesc cu termenii „Comisia informează Comitetul european de asigurări și pensii profesionale privind numărul și tipul”.

2. Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

Informații care trebuie comunicate Comisiei de către statele membre

Autoritățile competente ale statelor membre informează Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la:

- (a) orice autorizație a unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe;
- (b) orice participare a unei astfel de întreprinderi într-o întreprindere de asigurare din Comunitate, astfel încât aceasta din urmă ar deveni filiala sa.

Atunci când autorizația prevăzută la litera (a) se acordă unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor întreprinderi-mamă reglementate de legislația unei țări terțe, structura grupului este precizată în notificarea pe care autoritățile competente o adresează Comisiei și celorlalte autorități competente.”

3. La articolul 65, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este sprijinită de Comitetul european de asigurări și pensii profesionale, instituit de Decizia 2004/9/CE a Comisiei (*).

(*) JO L 3, 7.1.2004, p. 34.”

CAPITOLUL III

MODIFICAREA DIRECTIVELOR 85/611/CEE ȘI 2001/34/CE PRIVIND SECTORUL VALORILOR MOBILIARE

Articolul 9

Directiva 85/611/CEE

Directiva 85/611/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6c se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (9), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Din doi în doi ani, Comisia publică un raport privind aceste cazuri.”

(b) La alineatul (10), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Din doi în doi ani, Comisia publică un raport privind aceste cazuri.”

2. La articolul 14 alineatul (6), al doilea paragraf se elimină.

3. La articolul 21 alineatul (4), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Aceste informații fac obiectul unor schimburi de opinii în cadrul Comitetului european pentru valori mobiliare.”

4. La articolul 22 alineatul (4) al treilea paragraf, a patra teză se înlocuiește cu următorul text:

„Această comunicare poate face obiectul unor schimburi de opinii în cadrul Comitetului european pentru valori mobiliare.”

5. Titlul secțiunii X se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul european pentru valori mobiliare”.

6. Articolul 53 se elimină.

7. Articolul 53a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 53a

Modificările tehnice care trebuie aduse prezentei directive în domeniile indicate în continuare sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 53b alineatul (2):

- (a) clarificarea definițiilor cu scopul de a garanta o aplicare uniformă a prezentei directive în întreaga Comunitate;
- (b) alinierea terminologiei și reformularea definițiilor în funcție de actele ulterioare privind OPCVM și aspectele conexe.”

8. Se inserează următorul articol:

„Articolul 53b

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit de Decizia 2001/528/CE a Comisiei (*), denumit în continuare «comitet».

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului (**), în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din decizia menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

- (3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

(*) JO L 191, 13.7.2001, p. 45, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 2004/8/CE (JO L 3, 7.1.2004, p. 33).
(**) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

Articolul 10

Directiva 2001/34/CE

Directiva 2001/34/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 108 se elimină.
2. Articolul 109 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 109

(1) În vederea adaptării, în funcție de cerințele situației economice, a valorii minime a capitalizării bursiere previzibile stabilite la articolul 43 alineatul (1), Comisia transmite Comitetului european pentru valori mobiliare instituit de Decizia 2001/528/CE a Comisiei (*) un proiect cu măsurile care trebuie luate.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei (**), în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din decizia menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

- (3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

(*) JO L 191, 13.7.2001, p. 45, decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 2004/8/CE (JO L 3, 7.1.2004, p. 33).
(**) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

CAPITOLUL IV

MODIFICAREA DIRECTIVEI 2002/87/CE PRIVIND CONGLOMERATELE FINANCIARE

Articolul 11

Directiva 2002/87/CE

La articolul 19 din Directiva 2002/87/CE, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

- „(2) Fără a aduce atingere articolului 300 alineatele (1) și (2) din tratat, Comisia, sprijinită de Comitetul bancar european, de Comitetul de asigurări și pensii profesionale și de Comitetul conglomeratelor financiare, examinează rezultatul negocierilor menționate la alineatul (1) și situația rezultată.”

CAPITOLUL V

Articolul 13

DISPOZIȚII FINALE

Transpunere

Articolul 12

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 13 mai 2005.

Dispoziții de punere în aplicare

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(1) Dispozițiile de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din decizia menționată, nu pot modifica dispozițiile esențiale ale directivelor.

Articolul 14

Intrare în vigoare

(2) Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cazul în care condițiile stabilite în temeiul tratatului în privința exercitării competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei sunt modificate, Comisia reexaminează prezenta directivă și, după caz, propune modificări. În oricare situație, o astfel de reexaminare se efectuează până la 31 decembrie 2007.

Articolul 15

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasburg, 9 martie 2005.

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

J.P. BORRELL FONTELLES

N. SCHMIT